

GRAUDIŅŠ

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS # 6

2007

„Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.

Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem.

Un Dievs sacīja: „Lai top..” (un viss tapa)

Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darijis, un redzi, tas bija ļoti labs.”

(1. Mozus gr. 1:1–3; 31.)

Daudziem tas vēl aizvien liekas neticami, taču jaunākās zināšanas par dabu un cilvēkiem aizvien vairāk apliecina, ka visu ir radījis kaut kas augstāks — Radītājs, Tēvs debesis.

Zinātnieki palīdz mums izsekot dzīvības noslēpumiem, taču ticība Dievam mums palīdz atbildēt uz jautājumiem no kurienes un kāpēc tas viss radies. Vai tiešām iesākumā bija tikai tukšums un tumsa? Nē. Jo nekas nerodas pats no sevis. Mēs ticam, ka viss iesākās tāpēc, ka iesākumā bija Dievs. Viņa mīlestība nes uz savām rokām šo pasauli vēl šodien.

Dieva radītā dzīvība ir brīnišķīga dāvana. To, tāpat kā Ēdenes dārzu, Dievs uzticēja cilvēkam, lai to koptu un sargātu. Bet cilvēks to nenosargāja, jo padāvās čūskas kārdinājumam, un viņa dzīvē ienāca grēks. Un līdz ar grēku atnāca ciešanas un nāve. No tā laika cilvēkam bija grūti jāstrādā, jo zeme kļuva ērkšķaina. Vēlāk grēka dēļ Ādama dēls Kains kļuva skaudīgs uz savu brāli Ābelu un to nokāva.

Bet Dievs apsoliņa, ka no levas dzimuma — no Ādama bērniem — nāks kāds pēcnācējs, kas uzveiks veco čūsku — velnu un arī grēku. Tas ir Jēzus Kristus, kas atdevis savu dzīvību pie krusta, lai mums būtu mūžīgā dzīvība. Viņš aicina mūs atpakaļ pie Dieva, Viņa mīlestības un mūžīgās dzīvības.

Krusttēvs Ivars

Šis „Sinepju Graudiņa” izdevums ir veltīts 5. bauslim.

KĀPĒC VECTĒVS KLIBO?

Kādu dienu Henrijs devās pārgājienā. Bija jauka svētdiena un visa ģimene devās laukā. Arī vecaistēvs šoreiz nāca līdz. Henrijam likās jocīgi, ka vecais tēvs iet šūpodamies uz vienu pusi. Viena kāja viņam nelocījās un tajā bija uzvilks tāds jocīgs zābaks ar biezu, melnu zoli.

– Kāpēc viņš klibo? Henrijs jautāja mātei.

– Vectēvs reiz bija karā, māte klusu atbildēja.

Henrijs ilgi domāja, tad tuvojās vectēvam un līdzjūtīgi jautāja:

– Vecotēv, vai tev ļoti sāpēja, kad uz tevi šāva tas briesmonis? Vai tu viņu redzēji?

– Viņš mani sašāva septiņas reizes.

Tad es vairs gandrīz neko nejutu, jo gulēju gandrīz miris. Es neredzēju to krievu karavīru, jo viņš bija paslēpies ierakumos.

– Vai tu nebaidījies?

– Man bija bail. Ne jau sevī dēļ. Es baidijos, ka neredzēšu vairs tavu omīti un tavu mammu.

– Tas bija ļoti slikts cilvēks, kas gribēja tevi nošaut, teica Henrijs.

– Es arī šāvu, sacīja vecaistēvs. Tāds ir karš — briesmīgs un nežēlīgs. Vajadzēja aizstāvēt un atbrīvot savu zemi.

– Tu arī šāvi? To Henrijs nevarēja saprast. Mans vecaistēvs šāva uz cilvēkiem. Tās domas Henrijam vairs neizgāja no prāta visu ceļojuma laiku. Viņš domāja par to, ko bija dzirdējis svētdienas skolā.

5. bauslis saka:

„Tev nebūs nokaut.”

Ko tas nozīmē?

Mārtiņš Luters savā „Mazajā katehismā” to skaidro šādi:

„MumsbūsDievubīties un mīlēt, ka sava tuvākā miesai nedz kaitējam, nedz ciešanas radām, bet viņam palīdzam un kalpojam visās miesas vajadzībās.”

Henrijam bija interesanti dzirdēt, ka viņa draudzene **Pūce** guļ dienā, bet naktī iet medībās. Taču tagad likās briesmīgi, ka viens plēsīgs putns uzglūn no slēpņa tumsā un uzbrūk citiem dzīvniekiem un tos nogalina. Bet tāda ir plēsīgo dzīvnieku daba.

Bet **Balodis** zināja stāstīt vienu senu pravietojumu no Bībeles, kur ir sacīts, ka kādreiz visi atkal kļūs labi. Jo Dievs atpestīs no ļauna arī visu dabu, kura cieš — kā pravietis Jesaja Bībelē saka:

„Vilki un jēri ies kopā ganos un lauva ēdīs salmus kā vērsis, bet čūskas barība būs pišļi. Tie nedarīs vairs nedz ļauna, nedz posta visā Manā svētajā kalnā!” saka Tas Kungs.” (Jesaja 65:25 sk. arī: Jesaja 11:6-9)

Tas liekas tik neticami, ka var pienākt diena, kad visa dzīvā radība būs atkal kopā kā draugi, kas viens otru mīl un neko sliktu nedara. Taču tieši to Bībele saka.

– Es gan esmu labs, domāja Henrijs. Es neesmu nekāds plēsonis un briesmonis. Es nevienu neesmu šāvis un nokāvis.

Taču kāda saruna ar krusttēvu Henrijam lika šo to pārdomāt. Jo viņš vēl nebija visu sapratis par piekto bausli. Jēzus

māca, ka arī dusmas un apsūkšanās ir nokaušana. Tāpat ļauna turēšana savā sirdī, kā arī nepiedošana citiem un pat nepiedošana sev pašam tik ļoti nodara pāri, ka tās dēļ var nokaut sevi un citus. Henrijam bija ko pārdomāt arī par visu to, kas nokauj veselību — par cigaretēm, alkoholu un narkotikām, ko cilvēki lieto. Tāpat par dabas piesārņošanu un visu citu, ko dabai nodara cilvēks.

Jā, Henrijs atzinās, es pats esmu bijis dusmīgs, turējis ļaunu savā sirdī un grībējis kauties. Tāpēc viņš sacīja lūgšanu: palīdzi Jēzu, ka uzvaru ļaunu ar labu vispirms savā sirdī. Palīdzi man no sirds mīlēt un piedot pat tiem, kas darījuši man pāri. Āmen.

UZDEVUMS

Izlasi Bībelē, ko Jēzus māca par 5. bausli Mateja evaņģēlijā 5:21–48.

Kuros Bībeles pantos Jēzus māca, ka grēks pret 5. bausli ir arī —

DUSMAS ..... p.

ĻAUNI VĀRDI ..... p.

NEPIEDOŠANA ..... p.

ATRIEBĪBA ..... p.

Kuros Bībeles pantos Jēzus šeit māca, ka ļaunumu vislabāk uzvar —

MĪLESTĪBA ..... p.

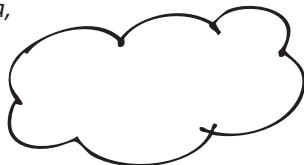
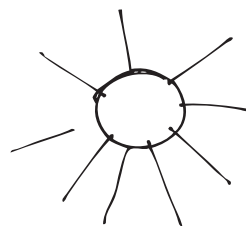
PIEDOŠANA ..... p.

LŪGŠANA ..... p.

LABI VĀRDI ..... p.

Ar kādu debesu ķermeņa darbību un kādu dabas parādību Jēzus šeit salīdzina Dieva pilnīgo žēlastību, kas nāk pār labiem un ļauniem?

Uzzīmē!

Saule un lietus ir brīnišķīgi Dieva žēlastības simboli. Atceries vārdus, ko Dievs mums saka:

„Bet jums, kas jūs Manu Vārdu bīstaties, uzlēks taisnības saule, un jūsos ieplūdis dziedinājums no šīs saules spārnu gaismas..” (Maleachija 3:20.)

„Es došu lietu savā laikā: tas būs svētības lietus.” (Ecechiēla 34:26.)

„jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem.” (Mateja ev. 5:45.)

Baznīcas svētki un valsts svētki

Pavasārī ir Baznīcas lielākie svētki — Lieldienas. Tad mēs svinam Jēzus Kristus augšāmcelšanos no nāves. Tā ir arī mums dota uzvara pār velnu, grēku un nāvi. Tā ir arī diena, kad īpaši atceras Dieva tautas iziešanu brīvībā no verdzības Ēģiptē. Brīvība toreiz jau bija iegūta, taču priekšā bija sagaidāms vēl garš ceļš cauri tuksnesim uz apsolīto zemi.

Lieldienas nedaudz atgādina Latvijas valsts dzimšanas dienu — 18. novembri. Tā ir vēlā rudenī, kad pieminam kopīgo latviešu tautas likteni, cīņas un varoņus, kas brīvībai ziedojuši dārgāko — savu dzīvību. Šajos svētkos mēs esam tik lepni par savu zemi un pateicīgi varoņiem un Dievam par brīvību.

Arī ar Jēzu mēs varam lepoties. Viņš atdeva dzīvību par visas pasaules brīvību no grēka un nāves. Jēzus ir vislielākais varonis. Viņš ir Pestītājs — augšāmcelšanās un mūžīgās dzīvības Kungs.

Katru dienu, īpaši, katru svētdienu un katrās Lieldienās mēs priecājamies par Dieva saules — mūžīgās gaismas atspīdēšanu.

Padomā — kad Dievs ir kā saule vai kā lēns lietutiņš un kad Viņš ir kā lietus gāzes ar zibeņiem.

„Tas ir mans bauslis, lai jūs cits citu mīlat, kā es jūs esmu milējis.

Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem.”

(Jāņa ev. 15:12-13.)

“Sinepju Graudiņa” adrese:

www.lelb.lv

Mazā piils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.

e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv

Redaktors Ivars Jēkabsons.

Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.

Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.